

Официален вестник на Европейския съюз

C 83

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
5 март 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 083/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 083/02

Дело C-249/15: Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Wind 1014 GmbH, Kurt Daell/Skatteministeriet (Преюдициално запитване — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Автомобил, който местно лице за една държава членка взема на лизинг от установено в друга държава членка лизингово дружество — Регистрационен данък, изчисляван пропорционално на срока на използване на превозното средство — Необходимост от разрешение на националните данъчни органи преди пускането в движение — Обосноваване — Предотвратяване на заобикалянето на данъчните правила и прилагането им с цел измама или злоупотреба — Съхраняване на данъчните правомощия на държавата — Пропорционалност) 2

2018/C 083/03

Дело C-270/16: Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca — Испания) — Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroservicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 2, буква б), подточка i) — Забрана на дискриминацията, основана на увреждане — Национална правна уредба, позволяваща при определени условия уволнението на работник поради периодични отсъствия от работа, дори и оправдани — Отсъствия на работник поради заболявания, дължащи се на увреждането — Различие в третирането въз основа на увреждане — Непряка дискриминация — Обосноваване — Борба срещу отсъствията от работа — Подходящ характер — Пропорционалност) 3

BG

2018/C 083/04	Дело C-363/16: Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2018 г. — Европейска комисия/ Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, обявена за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар — Задължение за възстановяване — Член 108, параграф 2, втора алинея ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Член 14, параграф 3 — Дружество бенефициер, обявено в производство по несъстоятелност — Производство по несъстоятелност — Включване на вземания в списъка на кредиторите — Прекратяване на дейността — Спиране на производството по несъстоятелност, за да се разгледа възможността за продължаване на дейността — Задължение за информиране — Неизпълнение)	3
2018/C 083/05	Дело C-463/16: Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Stadion Amsterdam CV/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 77/388/ЕИО — Член 12, параграф 3, буква а), трета алинея — Намалена ставка на ДДС — Приложение 3, категория 7 — Единна доставка, състояща се от два отделни елемента — Избирателно прилагане на намалена ставка на ДДС по отношение на единия от елементите — Туристическо посещение, наречено „World of Ajax“ — Посещение на музея на AFC Ajax)	4
2018/C 083/06	Дело C-676/16: Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR (Преюдициално запитване — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм — Директива 2005/60/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1, точка 3, буква в) и член 3, точка 7, буква а) — Предмет на дейност на предприятие, състоящ се в продажба на търговски дружества, които са вписани в търговския регистър и са учредени единствено с цел да бъдат продадени — Продажба, осъществявана чрез прехвърляне на участието на предприятието в предварително учреденото дружество)	5
2018/C 083/07	Дело C-45/17: Решение на Съда (десети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Frédéric Jahin/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 11 — Удръжки върху доходите от капитал, включени във финансирането на социалната сигурност на държава членка — Освобождаване на гражданите на Европейския съюз, осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка — Физически лица, осигурени по схема за социална сигурност на трета държава — Различно третиране — Ограничаване — Обосноваване)	5
2018/C 083/08	Дело C-58/17: Решение на Съда (шести състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Период 2013—2020 г. — Решение 2011/278/ЕС — Член 3, буква з) — Понятие „подинсталация с технологични емисии“ — Емисии, дължащи се на изгарянето на недоокислен въглерод — Течни отпадъчни вещества — Изключване)	6
2018/C 083/09	Дело C-240/17: Решение на Съда (пети състав) от 16 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — E (Преюдициално запитване — Гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на територията на държава членка — Заплаха за обществения ред и за националната сигурност — Директива 2008/115/ЕО — Член 6, параграф 2 — Решение за връщане — Забрана за влизане на територията на държавите членки — Сигнал с цел отказ за влизане в Шенгенското пространство — Гражданин, притежаващ валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка — Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 25, параграф 2 — Процедура по консултиране между държавата членка, подала сигнала, и държавата членка, издала разрешението за пребиваване — Срок — Липса на становище от страна на консултираната договаряща държава — Последници за изпълнението на решенията за връщане и за забрана за влизане)	7

2018/C 083/10	Съединени дела C-654/16, C-657/16 и C-658/16: Определение на Съда (осми състав) от 11 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2004/25/ЕО — Предложения за поглъщане — Член 5, параграф 4, втора алинея — Възможност за коригиране на цената на предложението при ясно определени обстоятелства и критерии — Национална правна уредба, която предвижда цената на предложението да се определи в размер на установената цена в случай на тайно споразумение между предложителя или лицата, действащи съгласувано с него, и един или повече продавачи — Понятие „ясно определен критерий“)	8
2018/C 083/11	Дело C-678/16 P: Определение на Съда (осми състав) от 18 януари 2018 г. — Monster Energy Company/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Процедурен правилник — Член 181 — Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Фигуративна марка със словните елементи „HotoGo self-heating can technology“ — Комбинирана марка — Заявка за регистрация — Възражение — Отхвърляне — Явно недопустима жалба)	8
2018/C 083/12	Дело C-101/17 P: Определение на Съда (осми състав) от 14 декември 2017 г. — „Версус“ ЕООД/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Maquet GmbH (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Марка на Европейския съюз — Производство да обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз LUCEO — Обявяване на недействителност)	9
2018/C 083/13	Дело C-499/17 P: Жалба, подадена на 17 август 2017 г. от Miguel Torres, SA срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 31 май 2017 г. по дело T-637/15 — Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO — Miguel Torres	9
2018/C 083/14	Дело C-536/17 P: Жалба, подадена на 11 септември 2017 г. от Josel, SL срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 28 юни 2017 г. по дело T-333/15 — Josel/EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland	10
2018/C 083/15	Дело C-559/17 P: Жалба, подадена на 21 септември 2017 г. от Cafés Pont SL срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 20 юли 2017 г. по дело T-309/16 — Cafés Pont/EUIPO — Giordano Vini	10
2018/C 083/16	Дело C-668/17 P: Жалба, подадена на 28 ноември 2017 г. от Viridis Pharmaceutical Ltd. срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 15 септември 2017 г. по дело T-276/16 — Viridis Pharmaceutical Ltd./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	10
2018/C 083/17	Дело C-695/17: Преюдициално запитване от Helsingin käräjäoikeus (Финландия), постъпило на 12 декември 2017 г. — Metirato Oy in Liquidation/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet	11
2018/C 083/18	Дело C-704/17: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 15 декември 2017 г. — D. H./Ministerstvo vnitra	12
2018/C 083/19	Дело C-705/17: Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Швеция), постъпило на 15 декември 2017 г. — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson	12
2018/C 083/20	Дело C-716/17: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 22 декември 2017 г. — A	13
2018/C 083/21	Дело C-724/17: Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 22 декември 2017 г. — Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy	14

2018/C 083/22	Дело C-729/17: Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Гърция . . .	14
2018/C 083/23	Дело C-19/18 P: Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от MS срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 31 май 2017 г. по дело T-17/16, MS/Комисия	16
2018/C 083/24	Дело C-27/18: Иск, предявен на 16 януари 2018 година — Европейска комисия / Република България	17
2018/C 083/25	Дело C-415/16: Определение на председателя на Съда от 8 декември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Португалия) — David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA	18
2018/C 083/26	Дело C-269/17: Определение на председателя на Съда от 14 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hamburg — Германия) — Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV	18
2018/C 083/27	Дело C-277/17: Определение на председателя на Съда от 15 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hannover — Германия) — Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH	18
2018/C 083/28	Дело C-420/17: Определение на председателя на Съда от 8 декември 2017 г. — Европейска комисия/Френска република	18
2018/C 083/29	Дело C-534/17: Определение на председателя на Съда от 14 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hannover — Германия) — Ursula Kaufmann, Viktor Schay/TUIfly GmbH	19
Общ съд		
2018/C 083/30	Дело T-639/16 P: Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — FV/Съвет (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Атестиране — Доклад за кариерно развитие — Процедура за оценяване за 2013 г. — Отхвърляне на жалбата в първоинстанционното производство — Състав на съда, постановил решението в първоинстанционното производство — Процедура по назначаване на съдия в Съда на публичната служба — Съд, създаден със закон — Принцип на законния съд)	20
2018/C 083/31	Дело T-869/16: Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — Wenger/EUIPO — Swissegear (SWISSGEAR) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „SWISSGEAR“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Член 52, параграф 1, буква а) и член 76 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 59, параграф 1, буква а) и член 95 от Регламент 2017/1001])	20
2018/C 083/32	Дело T-250/17: Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — avanti/EUIPO (avanti) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз avanti — Абсолютен мотив за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	21
2018/C 083/33	Дело T-15/18: Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — OCU/ЕЦБ	22
2018/C 083/34	Дело T-16/18: Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — Activos e Inversiones Monterroso/ЕСП . . .	22
2018/C 083/35	Дело T-862/16: Определение на Общия съд от 16 януари 2018 г. — fritz-kulturgüter/EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	23

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/С 083/01)

Последна публикация

ОВ С 72, 26.2.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 63, 19.2.2018 г.

ОВ С 52, 12.2.2018 г.

ОВ С 42, 5.2.2018 г.

ОВ С 32, 29.1.2018 г.

ОВ С 22, 22.1.2018 г.

ОВ С 13, 15.1.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Wind 1014 GmbH, Kurt Daell/Skatteministeriet

(Дело C-249/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Автомобил, който местно лице за една държава членка взема на лизинг от установено в друга държава членка лизингово дружество — Регистрационен данък, изчислян пропорционално на срока на използване на превозното средство — Необходимост от разрешение на националните данъчни органи преди пускането в движение — Обосноваване — Предотвратяване на заобикалянето на данъчните правила и прилагането им с цел измама или злоупотреба — Съхраняване на данъчните правомощия на държавата — Пропорционалност)

(2018/C 083/02)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Wind 1014 GmbH, Kurt Daell

Ответник: Skatteministeriet

Диспозитив

Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба и административна практика на държава членка като обсъжданите в главното производство, при които:

- пускането в движение на превозно средство, което местно за тази държава членка лице взема на лизинг от установено в друга държава членка лизингово дружество с оглед на времното му използване в първата държава членка, посредством заплащането на пропорционален на срока на използване регистрационен данък зависи от издаването на предварително разрешение от данъчните органи на първата държава членка за заплащането на такъв данък, без каквото превозното средство по принцип не може да бъде пуснато в движение на нейна територия, и
- възможността за незабавно пускане в движение на такова превозно средство в първата държава членка по време на разглеждането на заявлението на данъчния длъжник да му се разреши да заплати регистрационен данък за превозното средство, изчислен пропорционално на срока на използването му в първата държава членка, зависи от условието авансово да бъде заплатен пълният размер на регистрационния данък, като надвнесенят данък се възстановява с лихви, ако и когато данъчният длъжник получи разрешение от данъчните органи да заплати пропорционално изчислен регистрационен данък.

⁽¹⁾ ОВ C 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca — Испания) — Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Дело C-270/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 2, буква б), подточка i) — Забрана на дискриминацията, основана на увреждане — Национална правна уредба, позволяваща при определени условия уволнението на работник поради периодични отсъствия от работа, дори и оправдани — Отсъствия на работник поради заболявания, дължащи се на увреждането — Различие в третирането въз основа на увреждане — Непряка дискриминация — Обосноваване — Борба срещу отсъствията от работа — Подходящ характер — Пропорционалност)

(2018/C 083/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca

Страни в главното производство

Ищец: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Ответници: Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Диспозитив

Член 2, параграф 2, буква б), подточка i) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че работодател може да уволни работник поради периодични, макар и оправдани отсъствия от работа, в случай че тези отсъствия са последица от заболявания, дължащи се на увреждане на работника, освен ако тази правна уредба, макар и преследвайки легитимната цел за борба срещу отсъствията от работа, не надвишава необходимостта за постигането на тази цел — нещо, което следва да прецени запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 1.8.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2018 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-363/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, обявена за неправотерна и несъвместима с вътрешния пазар — Задължение за възстановяване — Член 108, параграф 2, втора алинея ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Член 14, параграф 3 — Дружество бенефициер, обявено в производство по несъстоятелност — Производство по несъстоятелност — Включване на вземания в списъка на кредиторите — Прекратяване на дейността — Спиране на производството по несъстоятелност, за да се разгледа възможността за продължаване на дейността — Задължение за информиране — Неизпълнение)

(2018/C 083/04)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Bouchagiar и В. Stromsky)

Отвeтник: Република Гърция (представители: К. Boskovits и V. Karra)

Диспозитив

- 1) Като не е предприела в определените срокове всички необходими мерки за изпълнение на Решение 2012/541/ЕС на Комисията от 22 февруари 2012 година относно държавна помощ, приведена в действие от Гърция за Еπότεπi Klostoyfantourgía [United Textiles] (Мярка за държавна помощ № SA.26534 (С 27/10, ex NN 6/09) и като не е информирала достатъчно Комисията за предприетите за изпълнението на това решение мерки, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 2—4 от споменатото решение и по Договора за функционирането на ЕС.
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 305, 22.8.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Stadion Amsterdam CV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-463/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 77/388/ЕИО — Член 12, параграф 3, буква а), трета алинея — Намалена ставка на ДДС — Приложение 3, категория 7 — Единна доставка, състояща се от два отделни елемента — Избирателно прилагане на намалена ставка на ДДС по отношение на единия от елементите — Туристическо посещение, наречено „World of Ajax“ — Посещение на музея на AFC Ajax)

(2018/С 083/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stadion Amsterdam CV

Отвeтник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2001/4/ЕО на Съвета от 19 януари 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че по отношение на единна доставка като разглежданата в главното производство, съставена от два отделни елемента, единият от които е основен, а другият съпътстващ, за които, ако те бяха предмет на отделни доставки, биха се прилагали различни ставки на ДДС, трябва да се прилага единствено ставката на ДДС, приложена към тази единна доставка, определена в зависимост от основния елемент, дори да е възможно да се идентифицира цената на всеки от елементите, съставляващи общата цена, която потребителят е платил, за да се ползва от тази доставка.

⁽¹⁾ ОВ С 410, 7.11.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR

(Дело C-676/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм — Директива 2005/60/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 1, точка 3, буква в) и член 3, точка 7, буква а) — Предмет на дейност на предприятие, състоящ се в продажба на търговски дружества, които са вписани в търговския регистър и са учредени единствено с цел да бъдат продадени — Продажба, осъществявана чрез прехвърляне на участието на предприятието в предварително учреденото дружество)

(2018/C 083/06)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: CORPORATE COMPANIES s.r.o..

Ответник: Ministerstvo financí ČR

Диспозитив

Член 2, параграф 1, точка 3, буква в) във връзка с член 3, точка 7, буква а) от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм трябва да се тълкува в смисъл, че приложното поле на посочените разпоредби обхваща лице, което също като разглежданото в главното производство осъществява търговска дейност, състояща се в продажба на учредени от самото него и без каквото и да било предварително искане от страна на потенциалните му клиенти дружества с цел да им ги продаде чрез прехвърляне на притежаваните от него дялове от капитала на продаваното дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Frédéric Jahin/Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Дело C-45/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 11 — Удръжки върху доходите от капитал, включени във финансирането на социалната сигурност на държава членка — Освобождаване на гражданите на Европейския съюз, осигурени по схема за социална сигурност на друга държава членка — Физически лица, осигурени по схема за социална сигурност на трета държава — Различно третиране — Ограничаване — Обосноваване)

(2018/C 083/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frédéric Jahin

Ответници: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Диспозитив

Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като разглежданото по делото в главното производство, по силата на което на гражданин на тази държава членка, който пребивава в трета държава, която не е държава — членка на Европейското икономическо пространство (ЕИП), или Конфедерация Швейцария, и е осигурен там по схема за социална сигурност, в посочената държава членка се правят удържки върху доходите от капитал за вноски по учредена от същата държава членка схема за социална сигурност, докато гражданин на Съюза, осигурен по схема за социална сигурност на друга държава членка, е освободен от тези удържки въз основа на принципа на прилагане само на едно законодателство в областта на социалната сигурност по силата на член 11 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 18 януари 2018 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Дело C-58/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Период 2013—2020 г. — Решение 2011/278/ЕС — Член 3, буква з) — Понятие „подинсталация с технологични емисии“ — Емисии, дължащи се на изгарянето на недоокислен въглерод — Течни отпадъчни вещества — Изключване)

(2018/С 083/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: INEOS Köln GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Член 3, буква з) от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която изключва от понятието „подинсталация с технологични емисии“ по смисъла на разпоредбата емисиите на парникови газове, дължащи се на изгарянето на недоокислен въглерод в течно състояние.

⁽¹⁾ ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 16 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — E

(Дело C-240/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на територията на държава членка — Заплаха за общественя ред и за националната сигурност — Директива 2008/115/ЕО — Член 6, параграф 2 — Решение за връщане — Забрана за влизане на територията на държавите членки — Сигнал с цел отказ за влизане в Шенгенското пространство — Гражданин, притежаващ валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка — Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген — Член 25, параграф 2 — Процедура по консултиране между държавата членка, подала сигнала, и държавата членка, издала разрешението за пребиваване — Срок — Липса на становище от страна на консултираната договаряща държава — Последници за изпълнението на решенията за връщане и за забрана за влизане)

(2018/C 083/09)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страна в главното производство

E

Диспозитив

- 1) Член 25, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното претакване на контрола по техните общи граници, подписана в Шенген на 19 юни 1990 г. и влязла в сила на 26 март 1995 г., следва да се тълкува в смисъл, че лакар и да е възможно договарящата държава, която възнаперява да приеме решение за връщане, придружено от забрана за влизане и пребиваване в Шенгенското пространство, по отношение на гражданин на трета страна, който притежава издадено от друга договаряща държава разрешение за пребиваване, да започне предвидената в тази разпоредба процедура по консултиране дори преди приемането на това решение, тази процедура трябва във всички случаи да бъде започната веднага след като е прието подобно решение.
- 2) Член 25, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген следва да се тълкува в смисъл, че не е налице пречка решението за връщане, придружено от забрана за влизане, прието от договаряща държава по отношение на гражданин на трета страна, който притежава издадено от друга договаряща държава валидно разрешение за пребиваване, да бъде изпълнено, независимо че е в ход предвидената в тази разпоредба процедурата по консултиране, при положение че подалата сигнала договаряща държава има основания да смята, че посоченият гражданин представлява заплаха за общественя ред или за националната сигурност, без с това да се засяга възможността този гражданин да упражнява правата, които той черпи от това разрешение за пребиваване, като впоследствие отиде на територията на втората договаряща държава. Въпреки това след изтичането на разумен срок след началото на процедурата по консултиране и при положение че липсва отговор от страна на консултираната договаряща държава, подалата сигнала договаряща държава е длъжна да пристъпи към оттегляне на сигнала за целите на отказ за влизане и доколкото е необходимо, следва да впише гражданина на трета страна в националния си списък на сигнали.
- 3) Член 25, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген следва да се тълкува в смисъл, че гражданин на трета страна, притежаващ издадено от договаряща държава валидно разрешение за пребиваване, по отношение на когото в друга договаряща държава е прието решение за връщане, придружено от забрана за влизане, може да се позовава пред националния съд на правните последици от процедурата по консултиране, за която има задължение подалата сигнала договаряща държава, както и на произтичащите от това изисквания.

⁽¹⁾ ОВ C 213, 3.7.2017 г.

Определение на Съда (осми състав) от 11 януари 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Съединени дела C-654/16, C-657/16 и C-658/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2004/25/ЕО — Предложения за поглъщане — Член 5, параграф 4, втора алинея — Възможност за коригиране на цената на предложението при ясно определени обстоятелства и критерии — Национална правна уредба, която предвижда цената на предложението да се определи в размер на установената цена в случай на тайно споразумение между предложителя или лицата, действащи съгласувано с него, и един или повече продавачи — Понятие „ясно определен критерий“)

(2018/C 083/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

в присъствието на: Hitachi Railltaly Investments Sri, Hitachi Railltaly SpA, Ansaldo Sts SpA (C-654/16), Finmeccanica SpA

Диспозитив

Член 5, параграф 4, втора алинея от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на националния контролен орган да увеличи цената на предложението за поглъщане в случай на тайно споразумение между предложителя или лицата, действащи съгласувано с него, и един или повече продавачи, като само предвижда относно цената, която следователно може да бъде определена за предложението, че тя съответства на установената от този орган цена, при условие че последната може да бъде изведена достатъчно ясно, точно и предвидимо от националната правна уредба като цяло, чрез признатите във вътрешното право способности за тълкуване.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Определение на Съда (осми състав) от 18 януари 2018 г. — Monster Energy Company/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-678/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Процедурен правилник — Член 181 — Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Фигуративна марка със словните елементи „HotoGo self-heating cap technology“ — Комбинирана марка — Заявка за регистрация — Възражение — Отхвърляне — Явно недопустима жалба)

(2018/C 083/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (представител: P. Brownlow, Solicitor)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Monster Energy Company да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Определение на Съда (осми състав) от 14 декември 2017 г. — „Версус“ ЕООД/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Maquet GmbH

(Дело C-101/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Марка на Европейския съюз — Производство да обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз LUCEO — Обявяване на недействителност)

(2018/C 083/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: „Версус“ ЕООД (представител: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Schifko), Maquet GmbH (представител: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда „Версус“ ЕООД да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Жалба, подадена на 17 август 2017 г. от Miguel Torres, SA срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 31 май 2017 г. по дело T-637/15 — Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO — Miguel Torres

(Дело C-499/17 P)

(2018/C 083/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Miguel Torres, SA (представители: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt, J. Güell Serra, abogado)

Други страни в производството: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 14 декември 2017 г. Съдът (седми състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 11 септември 2017 г. от Josel, SL срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 28 юни 2017 г. по дело T-333/15 — Josel/EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland

(Дело C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Josel, SL (представител: J. Güell Serra, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Nationale-Nederlanden Nederland BV

С определение от 17 януари 2018 г. Съдът (девети състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 21 септември 2017 г. от Cafés Pont SL срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 20 юли 2017 г. по дело T-309/16 — Cafés Pont/EUIPO — Giordano Vini

(Дело C-559/17 P)

(2018/C 083/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cafés Pont SL (представител: E. Manresa Medina, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Giordano Vini SpA

С определение от 11 януари 2018 г. Съдът (десети състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 28 ноември 2017 г. от Viridis Pharmaceutical Ltd. срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 15 септември 2017 г. по дело T-276/16 — Viridis Pharmaceutical Ltd./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Viridis Pharmaceutical Ltd. (представители: C. Spintig, S. Pietzcker и M. Prasse, адвокати)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда да постанови следното:

1. Да отмени обжалваното решение на втори състав на Общия съд.

2. Да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.
3. Да осъди EUIPO да заплати на жалбоподателя съдебните разноски.

При условията на евентуалност: да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Общият съд многократно е нарушил Регламента относно марката на ЕС (Регламент № 2017/1001) ⁽¹⁾.

На първо място жалбоподателят изтъква нарушение на член 58, параграф 1, буква а), първо изречение, първо предложение от Регламент № 2017/1001. Общият съд бил допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че правомерно използване на регистрирана за лекарствени продукти марка на Европейския съюз може да бъде налице само когато е издадено необходимото разрешение за търговия на съответния лекарствен продукт. Освен това Общият съд нарушил тази разпоредба и като е приел, че използването на марка на Европейския съюз в рамките на клинични изследвания съгласно член 8, параграф 3, буква и) от Директива 2001/83/ЕО ⁽²⁾ се квалифицира задължително като вътрешно и следователно не като реално използване.

Освен това жалбоподателят твърди нарушение на член 58, параграф 1, буква а), първо изречение, втора алтернатива от Регламент № 2017/1001. Неправилно Общият съд приел, че не можело да се прави позоваване на клинично проучване с цел да се подготви заявление за разрешение за търговия, за да се оправдае неизползването на дадена марка, когато клиничното проучване е възложено очевидно едва след регистрацията на марката и/или когато не са използвани значителни финансови средства, необходими за да може то да приключи възможно най-бързо.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Преюдициално запитване от Helsingin käräjäoikeus (Финландия), постъпило на 12 декември 2017 г. — Metirato Oy in Liquidation/Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

(Дело C-695/17)

(2018/C 083/17)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Helsingin käräjäoikeus

Страни в главното производство

Ищец: Metirato Oy in Liquidation

Ответник: Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 13, параграф 1 от Директива 2010/24/ЕС ⁽¹⁾, доколкото предвижда, че вземания, които се събират въз основа на искане за събиране на вземане и в запитаната държава членка се третират като вземане на запитаната държава членка, да се тълкува в смисъл, че

- а) запитаната държава членка също е страна в съдебно производство за връщане в масата на несъстоятелността на платени вследствие на събирането суми, или че
- б) запитаната държава членка се грижи само за събирането на вземането чрез принудително изпълнение и за предявяването на вземането в производството по несъстоятелност, а запитващата държава членка е ответник по отменителния иск в производството по несъстоятелност, който е във връзка с това кое имущество спада към масата на несъстоятелността?
2. Трябва ли Директивата да се тълкува в смисъл, че вземания на други държави се събират въз основа на искане за събиране чрез използването на същите средства, но така, че събраните активи остават отделно и не се смесват с имуществото на запитаната държава, или да се тълкува в смисъл, че се събират заедно със собствените вземания, така че се смесват с имуществото на запитаната държава членка? С други думи: цели ли Директивата единствено да се забрани неравнопоставеността на вземанията на друга държава?
3. Може ли правен спор по отменителен иск в производството по несъстоятелност да се приравни на спор във връзка с изпълнителни мерки по смисъла на член 14, параграф 2 и отгук да се направи изводът, че според Директивата запитаната държава членка е ответник и по този спор?

⁽¹⁾ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 2010 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 15 декември 2017 г. — D. H./Ministerstvo vnitra

(Дело C-704/17)

(2018/C 083/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: D. H.

Ответник: Ministerstvo vnitra

Преюдициални въпроси

Допуска ли тълкуването на член 9 от Директива 2013/33/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета във връзка с членове 6 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз национално законодателство, което не позволява на Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) да упражни контрол върху съдебно решение във връзка със задържането на чужденец, след като той е бил освободен?

⁽¹⁾ ОВ L 180, 2013 г., стр. 96.

Преюдициално запитване от Svea hovrätt (Швеция), постъпило на 15 декември 2017 г. — Patent- och registreringsverket/Mats Hansson

(Дело C-705/17)

(2018/C 083/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Patent-och registreringsverket

Ответник: Mats Hansson

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че върху общата преценка на всички релевантни критерии, която трябва да се извърши в рамките на оценката на вероятността от объркване, може да окаже влияние фактът, че даден елемент от марката е бил изрично изключен от защита при регистрацията, т.е. при регистрацията е направена т.нар. декларация за отказ от отговорност?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, може ли в такъв случай декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по такъв начин, че компетентният орган да трябва да отчете въпросния елемент, но да му придаде по-ограничено значение, и така да приеме, че същият е лишен от отличителен характер, дори елементът да има de facto отличителен характер и да е преобладаващ в по-ранната търговска марка?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, а отговорът на втория въпрос е отрицателен, може ли въпреки това декларацията за отказ от отговорност да повлияе на общата преценка по какъвто и да било друг начин?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ 2008, L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 22 декември 2017 г. — А

(Дело С-716/17)

(2018/С 083/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 45 ДФЕС — като се има предвид тълкуването му в решение по дело С-461/11 ⁽¹⁾ — правило за съдебна компетентност като това, което е предвидено по датското право и което има за цел да гарантира, че разглежданият молбата за опрощаване на задължения съд познава и при преценката си може да вземе предвид конкретното социално-икономическо положение, в което длъжникът и семейството му живеят и биха могли да живеят в бъдеще, както и че тази преценка би могла да се извърши по предварително установени критерии, които определят какво може да се счита за приемливо скромно стандарт на живот при опрощаване на задължения?

Ако отговорът на Съда на въпрос 1 е, че ограничението не може да се счита за обосновано, поставя следния въпрос:

- 2) Трябва ли член 45 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания той има директен ефект в отношенията между частноправните субекти, така че частните кредитори трябва да търпят намаляване или пълна загуба на суми, които им се дължат от установил се в друга държава длъжник?

(¹) Решение на Съда на Европейския съюз от 8 ноември 2012 г., ECLI:EU:C:2012:704.

**Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 22 декември 2017 г. —
Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy**

(Дело C-724/17)

(2018/C 083/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vantaan kaupunki

Ответници: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли при определяне на лицата, които носят отговорност за вреди вследствие на поведение, нарушаващо член 101 ДФЕС, да се приложи пряко посоченият член, или на този въпрос следва да се отговори въз основа на разпоредбите от националното право?
- 2) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено при пряко прилагане на член 101 ДФЕС, носят ли отговорност за обезщетение за вреди лицата, които попадат в обхвата на съдържащото се в посочената разпоредба понятие „предприятия“? При определяне на длъжното обезщетение лице намират ли приложение същите принципи, прилагани от Съда при определяне на отговорните лица по дела за налагане на имуществени санкции, според които принципи отговорността може по-специално да се обоснове с принадлежност към една и съща стопанска единица или икономическа приемственост?
- 3) В случай че длъжното обезщетение лице следва да бъде определено въз основа на националните разпоредби на държавата членка, нарушава ли се изискването за ефективност, ако национална разпоредба, съгласно която дружество, придобило всички акции от капитала на друго дружество, участващо в картел в нарушение на член 101 ДФЕС, при положение че първото дружество прекрати второто, и въпреки че продължи търговското му предприятие, не отговаря за обезщетение за вреди, причинени вследствие на ограничавашо конкуренцията поведение на прекратеното дъщерно дружество, независимо че е практически невъзможно или е извънредно трудно да бъде получено обезщетение от прекратеното дружество? Допуска ли изискването за ефективност тълкуване на националното право на държава членка, съгласно което, за да се ангажира отговорността за вреди, е необходимо реструктурирането на предприятието, в описаната в конкретния случай форма, да е или предприето незаконно, или да е изкуствено — с цел заобикаляне на произтичащото от конкурентното право задължение за обезщетение за вреди — или да е извършено по някакъв друг непочтен начин, или следва поне дружеството да е знаело или да е трябвало да знае за нарушението на конкуренцията при извършване на реструктурирането?

Иск, предявен на 22 декември 2017 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-729/17)

(2018/C 083/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Tserera-Lacombe, H. Støvlbæk)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

- Да установи, че като е ограничила правната форма на организациите за обучение на медиатори на юридическите лица с нестопанска цел, които трябва да бъдат съставени от поне една адвокатска колегия и от поне една търговска камера в Гърция съгласно Закон № 3898/2010 и Президентски указ № 123/2011, Гърция не е изпълнила задълженията си съгласно член 49 ДФЕС и член 15, параграф 2, букви б) и в) и член 3 от Директива 2006/123/ЕО ⁽¹⁾;
- Да установи, че като е обвързала процедурата по признаване на академични звания с допълнителни изисквания относно съдържанието на удостоверенията и налагане на компенсаторни мерки без предварителна преценка на съществените различия и като е запазила в действие дискриминиращи нормативни разпоредби, принуждавайки лицата, които подават заявление за удостоверяване на квалификацията си на медиатор, притежаващи акредитационни звания, придобити в чужбина или към обучителни организации, акредитирани в чужбина след обучителни курсове, преподавани в Гърция, да притежават опит от най-малко три участия в процедури по медиация, Гърция не е изпълнила задълженията съгласно член 49 ДФЕС, както и членове 13, 14 и член 50, параграф 1 от приложение VII към Директива 2005/36/ЕО ⁽²⁾;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Нарушение на правото на свободно установяване, гарантирано с член 49 ДФЕС и член 15, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар.

Член 5, параграф 1 от Закон 3898/2010 и съответния Президентски указ № 123/2011 предвиждат, че правната форма на дружествата за обучение на медиатори може да бъде единствено юридически лица с нестопанска цел, учредени от най-малко една адвокатска колегия и една от търговските камари на Гърция и да осъществяват дейност вследствие разрешение, издадено от органа по член 7 от посочения закон.

Тези ограничения се отнасят както за организациите, които желаят да се установят в Гърция за първи път, така и тези, които желаят да се установят вторично под формата на клон.

Нито едно физическо или юридическо лице, различно от адвокатска колегия и търговска камера няма право да учредява организация за обучение на медиатори, които вследствие на това обучение могат да участват в изпита за сертифициране на квалификацията си на медиатор в Гърция при липса на спогодба с адвокатска колегия и търговска камера на страната.

Освен това, всяка организация, чиято настояща правна форма е различна от юридическо лице нестопанска цел по същество е лишена от възможността да предложи на кандидат медиаторите след заплащане на таксите за записване, обучението, въз основа на което те могат да участват в изпита за сертифициране на квалификацията на медиатор в Гърция.

На последно място, всяка обучителна организация с произход от друга държава членка, която има интерес да предоставя съответните услуги срещу заплащане на таксите за обучение от записаните студенти в програмите за обучение на медиатори, по същество е с ограничен достъп на гръцкия пазар и е възпрепятствано вторичното ѝ установяване под формата на клон, когато настоящата ѝ правна форма е различна от юридическо лице с нестопанска цел и избора ѝ на клон не е ограничен до юридическо лице с нестопанска цел.

Комисията е на мнение, че гореизложеното положение представлява ограничение на правото на установяване, закрепено в член 49 ДФЕС и предвидено в член 15, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2006/123/ЕО, на вътрешния пазар.

Това ограничение не е сред изключенията, предвидени в член 51, параграф 1 ДФЕС, тъй като предоставянето на услуги по обучение на медиатори не представлява дейност свързана с държавата, упражняването на публична власт и по-специално „с правораздаването“. Освен това, не намира основание в интереса за защитата на качеството на услугите, което по никакъв начин не е пряко свързано с ограничаването на правната форма на обучителните организации и с притежаването на дружествен капитал.

2. Нарушение на Директива 2005/36/ЕО и член 49 ДФЕС относно свободата на установяване.

Комисията приема, че изискването, предвидено в параграф 2, част А от член единствен от министерски декрет № 109088/12.12.2011 г., че удостоверението за обучение на медиатор трябва да удостоверява методите на обучение, броя на участниците, броя и квалификацията на обучителите, процедурата за изпитване и оценяване на кандидатите и начините, по които се гарантира обективността на тази процедура, превишава това, което може да се изисква за оценяване на нивото на познанията и професионалните квалификации, които се предполага, че титулярят притежава и не позволява да се прецени правилно въпросът дали обучението на заинтересуваното лице се отнася до различни по същество области в сравнение с тези, които са обхванати от образователното звание, изисквано в Гърция. По тези причини горната разпоредба противоречи на членове 13, 14, 50 и приложение VII от Директива 2005/36/ЕО.

Освен това, параграф 5, част А от посочения министерски декрет предвижда задължение за пълноправните чуждестранни медиатори за доказване на допълнителен опит от най-малко три участия в процедура по медиация, преди техните квалификации да бъдат признати в Гърция, докато такова изискване не е предвидено за медиаторите, придобили професионална квалификация в Гърция. Вследствие на това, горепосочената разпоредба противоречи на член 13 от Директива 2005/36/ЕО, който предвижда, че компетентният орган на приемащата държава членка разрешава достъпа до професия при същите условия, които се прилагат към нейните граждани на молителите, които са получили удостоверение от друга държава членка, и нарушава принципа за недопускане на дискриминация, предвиден в член 49 ДФЕС.

- ⁽¹⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ, L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).
- ⁽²⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ, L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от MS срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 31 май 2017 г. по дело T-17/16, MS/Комисия

(Дело C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MS (представител: L. Levi, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

- да се отмени определението на Общия съд от 31 май 2017 г. по дело T-17/16,
- въз основа на това делото да се върне на Общия съд, за да се произнесе по същество по подадения пред него иск или, ако Съдът приеме, че фазата на производството му позволява да постанови решение по делото, да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство, и вследствие на това,
- да установи извъндоговорната отговорност на Комисията на основание член 268 и член 340, втора алинея ДФЕС,
- да разпорежи представянето на документите, класирани като поверителни от Комисията, които са необходимо доказателство в подкрепа за решението за отстраняването му,
- да разпорежи поправяне на неимуществената вреда, произтичаща от виновното поведение на Комисията, оценена *ex aequo et bono* на 20 000 EUR,
- да разпорежи на Комисията да публикува извинително писмо до жалбоподателя и да го върне на работа в Team Europe,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по двете производства.

Основания и основни доводи

Обжалваното определение е опорочено от грешка при прилагане на правото относно правната квалификация на основаниято на иска за обезщетение, предявен в първоинстанционното производство, и от неизпълнение на задължението за мотивиране от първоинстанционния съд.

Обжалваното определение е опорочено и от грешка при прилагане на правото относно правната квалификация на писмото за съгласие и от неизпълнение на задължението за мотивиране от първоинстанционния съд. Последният е изопачил доказателствата по делото.

Иск, предявен на 16 януари 2018 година — Европейска комисия / Република България

(Дело C-27/18)

(2018/C 083/24)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Samnadda, Й. Маринова, G. von Rintelen, представители)

Ответник: Република България

Искания

Комисията моли Съда:

- да постанови, че тъй като не е приела, не по-късно от 10 април 2016 г., законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2014/26/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно колективното управление на авторското право и сродните му права и много-териториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар (ОВ L 84, от 20.3.2014, стр. 72), или във всеки случай, с неуведомяването на Комисията за такива разпоредби, Република България не е изпълнила задълженията си по член 43, параграф 1 от посочената Директива;
- да наложи на Република България в съответствие с член 260, параграф 3 от ДФЕС, плащане на имуществена санкция с оглед на неизпълнението от нейна страна на задължението си да уведоми Комисията относно мерките за транспониране на Директива 2014/26/ЕС, в размер на 19 121,60 евро на ден, считано от датата на произнасяне на съдебното решение по исковата молба;
- да се осъди Република България да заплати разходите по производството.

Правни основания и главни доводи

1. Съгласно член 43, параграф 1 от Директива 2014/26/ЕС, държавите-членки са длъжни да въведат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с Директивата, не по-късно от 10 април 2016 г. и незабавно да съобщят за това на Комисията. С оглед на липсата на уведомяване за националните мерки за транспониране на Директивата, Комисията реши да сезира Съда.
2. В своята искова молба Комисията предлага налагане на Република България плащането на периодична имуществена санкция в размер на 19 121,60 евро на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен вземайки в предвид тежестта и продължителността на нарушението, както и възпиращия ефект, с оглед възможността за плащане на тази държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ 2014, L 84, стр. 72

Определение на председателя на Съда от 8 декември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Португалия) — David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

(Дело C-415/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/25)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 392, 24.10.2016 г.

Определение на председателя на Съда от 14 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hamburg — Германия) — Andreas Niemeyer/Brussels Airlines SA/NV

(Дело C-269/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/26)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 15 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hannover — Германия) — Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH

(Дело C-277/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/27)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 8 декември 2017 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-420/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/28)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 300, 11.9.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 14 ноември 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Hannover — Германия) — Ursula Kaufmann, Viktor Schay/TUIfly GmbH

(Дело C-534/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/29)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 424, 11.12.2017 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — FV/Съвет

(Дело T-639/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Аtestиране — Доклад за кариерно развитие — Процедура за оценяване за 2013 г. — Отхвърляне на жалбата в първоинстанционното производство — Състав на съда, постановил решението в първоинстанционното производство — Процедура по назначаване на съдия в Съда на публичната служба — Съд, създаден със закон — Принцип на законния съд)

(2018/С 083/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: FV (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-B. Laignelot и M. Bauer)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 28 юни 2016 г., FV/Conseil (F-40/15, EU:F:2016:137)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 28 юни 2016 г., FV/Съвет (F-40/15).
- 2) Връща делото за ново разглеждане от съдебен състав на Общия съд, различен от състава, който се е произнесъл по настоящата жалба.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — Wenger/EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Дело T-869/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „SWISSGEAR“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Член 52, параграф 1, буква а) и член 76 от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 59, параграф 1, буква а) и член 95 от Регламент 2017/1001])

(2018/С 083/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wenger SA (Дьолемон, Швейцария) (представители: К. Икас и А. Sulovsky, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Swissgear Sàrl (Баар, Швейцария) (представител: J. Hascke, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 20 септември 2016 г. (преписка R 2098/2015-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Swissgear и Wenger

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wenger SA да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и на Swissgear Sàrl.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 23 януари 2018 г. — avanti/EUIPO (avanti)

(Дело T-250/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз avanti — Абсолютен мотив за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 083/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: avanti GmbH (Хамбург, Германия) (представител: M. Bahmann, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 14 февруари 2017 г. (преписка R 801/2016-5) относно заявка за регистрация на фигуративния знак avanti като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда avanti GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — ОСУ/ЕЦБ

(Дело T-15/18)

(2018/C 083/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Мадрид, Испания) (представители: E. Martínez Martínez и C. López-Mélida de Ramón, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ЕЦБ да представи пълни или поверителни варианти на исканите документи и
- да осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В настоящото производство се иска Решение от 17 ноември 2017 г. с регистрационен номер LS/MD/17/428, с което се отхвърля подаденото от жалбоподателя на 14 септември 2017 г. „Потвърдително заявление за достъп до документи на ЕЦБ“, да бъде отменено и вместо това да бъде разпоредено исканите документи относно реструктурирането на банковата институция Banco Popular Español S.A. да бъдат предоставени незабавно.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква само едно основание, изведено от основно право, прогласено в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на добра администрация във връзка с достъп до документи с цел надлежно упражняване на правото на защита.

Жалба, подадена на 17 януари 2018 г. — Activos e Inversiones Monterroso/ЕСП

(Дело T-16/18)

(2018/C 083/34)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Пантоха, Испания) (представител: S. Rodríguez Bajón, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ЕСП от 8 ноември 2017 г. и
- да предостави на жалбоподателя достъп до преписката при условията, посочени в жалбата.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. В решението си от 8 ноември 2017 г. ЕСП очевидно бърка общото право на достъп до документите, на което може да се позове всеки гражданин на Европейския съюз, с по-конкретното право на достъп до преписката, което може да се упражни само от заинтересованите страни в процедурата, за която се отнася тази преписка. Всъщност ЕСП приема, че въз основа на тези права съответното лице може да има достъп до един и същ набор от документи, а тази констатация е в противоречие с правото.

Правото на достъп до преписката е право, което явно се различава от правото на достъп до документите. Докато първото е едно от правата, включени в „правото на добра администрация“, предвидено в Хартата на основните права на Европейския съюз, то второто е самостоятелно право, което е с много по-общ характер и е свързано с принципа на прозрачност пред обществото.

2. Съществуващата разлика между двете права предполага, че те са насочени към различни субекти и имат различен обхват, поради което на правото на достъп до преписката могат да се позовават само заинтересованите лице в съответната процедура, докато правото на достъп до документите е признато на всеки гражданин на Европейския съюз по отношение на документите, намиращи се у институциите му.
3. Различният обхват на тези права неизбежно означава, че за всяко от тях се прилага и различна съвкупност от изключения. Докато съответно едно от изключенията от правото на достъп до документите е свързано с изискването с упражняването му да не се увреждат „търговските интереси“ на засегнатите предприятия, от своя страна, правото на достъп до преписката е ограничено от изискването упражняването му да не засяга „търговските тайни“ на дружествата, участващи в процедурата. В това отношение е доказано каква разлика съществува между несъмнено широкото понятие „търговски интерес“ и много по-тясното понятие „търговска тайна“, отнасящо се за съвкупността от знания, притежавани от определено предприятие, която е известна на много конкретен кръг от хора и чието разгласяване може да засегне предприятието. В това отношение наличието на търговски тайни трябва да се претегля спрямо останалите засегнати интереси като например правото на защита.
4. От своя страна използването на поверителността в качеството ѝ на едно от другите изключения, засягащи правото на достъп до преписката, също трябва да бъде обосновано и е обект на редица ограничения, които следва да се вземат предвид, поради което не е възможно автоматично позоваване на поверителността, за да се откаже правото на достъп до преписката, като съответно прилагането на това изключение трябва да бъде мотивирано, което не е направено в разглеждания случай.
5. Ключово значение за решението в настоящия случай трябва да има прилагането на член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права на Европейския съюз, като съответно при прилагането на Регламент 806/2014 ЕСП трябва да взема предвид член 90, параграф 4, а не член 90, параграф 1.

**Определение на Общия съд от 16 януари 2018 г. — fritz-kulturgüter/EUIPO — Sumol + Compal
Marcas (fritz-wasser)**

(Дело T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/С 083/35)

Език на производството: немски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.2.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG